

De 11.11.11-campagne van dit jaar vroeg vooral aandacht voor de werkomstandigheden in het Zuiden. Maar ligt de arbeidsvreugde in het shoppingparadijs van het Westen zoveel hoger? Regisseur Piet Arfeuille geeft een ontluisterend antwoord in *2019*.

Tweeënhalf uur lang toont hij het routineuze bestaan van drie kassières en een mannelijke gerant. In hun keukentje en kleedruimte gebeurt vrijwel niks, of toch steeds hetzelfde. Er wordt koffie gezet en weer weggegoten, een ventilator wuift de sigarettenrook weg en de productcodes worden op een ongeëngageerd toontje doorgebeld. De klok tikt en er valt geen woord, op een onoprechte 'goeiemorgen' na.

Zoveel naturalisme en repetitieve details leveren niet meteen swingend theater op, maar dat is precies Arfeuilles punt. Elke vorm

FOTO JOEP LENNARTS

■ **2019 toont het routineuze bestaan van enkele kassières. In hun keukentje gebeurt vrijwel niks, of toch steeds hetzelfde.**

van consumptiekijken wordt in de kiem gesmoord. Surreële momenten, hoe klein ook, vallen des te meer op. De vier werknemers zien hun dagdrömen plots gestalte krijgen: de gerant ziet zijn collega's in hun nakie, een van de kassières krijgt een zwoele Spaanse stem door de anders zo koele luidspreker.

2019 kan met die broodnodige breuklijnen net niet genoeg spanning oproepen om je echt te raken, maar is wel een erg consequente voorstelling over ons lot.

(WH)

Op 14 november in cc Berchem,
op 19 november in Lier.
www.malpertuis.be

De Morgen 13/11/08